

Osoonisisalduse määramise seirejaamade arvu määramise nõuded kohtades, kus andmed saadakse vaid pideval mõõtmisel

1. Osoonisisalduse määramise seirejaamade miinimumarv

Elanike arv, tuhandetes	Seirejaamade miinimumarv		
	Linnastud ¹	Muud piirkonnad ¹	Maakeskkonna taustapiirkond
< 250		1	keskmine seirejaamade arv riigi kõigi piirkondade jaoks on üks seirejaam 50 000 km ² kohta, soovitavalt üks seirejaam 25 000 km ² kohta eriilmelisel maastikul
< 500	1	2	
< 1000	2	2	
< 1500	3	3	
< 2000	3	4	

¹Vähemalt üks seirejaam eeslinnapiirkonnas, kus on tõenäoline elanike kokkupuude osooni suurima sisaldusega. Linnastutes peab vähemalt 50% seirejaamadest olema eeslinnapiirkondades.

2. Osoonisisalduse määramise seirejaamade miinimumarv õhukvaliteedi piirkondades ja linnastutes, kus püütakse saavutada õhukvaliteedi kaugemat eesmärki

Osoonisisalduse määramiseks ette nähtud seirejaamade arv koos täiendavate hindamismeetoditega, nagu õhukvaliteedi mudelarvutused ja lämmastikdioksiidi mõõtmine samas kohas, peab olema piisav selleks, et uurida osoonisaaste muutusi ajas ja kontrollida osoonisisalduse vastavust õhukvaliteedi kaugematele eesmärkidele. Linnastutes ja muudes õhukvaliteedi piirkondades paiknevate seirejaamade arvu võib vähendada ühe kolmandikuni käesoleva lisa punktis 1 määratud arvust. Kui andmeid saadakse vaid seirejaamadest, tuleb alles jätta vähemalt üks seirejaam. Kui piirkonda, kus kasutatakse täiendavaid hindamismeetodeid, ei jää selle tulemusel ühtegi seirejaama, tagab koostöö naabruses asuvate seirejaamadega osoonisisalduse nõuetekohase hindamise õhukvaliteedi kaugemate eesmärkide alusel. Maakeskkonna taustapiirkonnas peab olema üks osooni sisalduse määramise seirejaam 100 000 km² kohta.